ഭാഷാ ദീപിക (ഭാഗം II)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഭാഷാ ദീപിക (ഭാഗം II)
G. Sankara Kurup
(Malayalam: Article)

These electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: A composite imaginary view of Japan a painting.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന വ്യാകരണ പുസ്തകം

—സക്കറിയ

ഹൈസ്കൂളിലാണ് (1958–61) "ഭാഷാ ദീപിക" ആദ്യം എന്റെ കയ്യിലെത്തുന്നത്. വ്യാകരണം എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. വൃത്തശാസ്ത്രവും അതുപോലെതന്നെ. പൂവത്തിങ്കൽ ചാക്കോ സാറും തോമാ സാറും (തോമാ സാറിന്റെ വീട്ടുപേർ മറന്നുപോയി—വീട്ടുപേർ ചേർത്താണ് സാറന്മാർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.) ആണ് മലയാളം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്—സുന്ദരമായി, സുഗമമായി, ലളിതമായി. പഠിക്കാനുള്ള വ്യാകരണത്തിനപ്പുറത്ത് ഞാൻ "ഭാഷാ ദീപിക"യിൽ കാട്ടുകയറി വായിക്കും. കാരണം ജി ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് എല്ലാം വിശദീകരിച്ചത്—കൊച്ചു കൊച്ചു രത്നക്കല്ലുകൾ പോലെ തിളങ്ങുന്ന ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലുമുള്ള ഉദ്ധരണികൾ. വായിൽ വെള്ളമൂറുന്ന, മധുര പലഹാരം പോലെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ. 'ആലസ്യമാണ്ട മുഖമൊട്ടു കുനിച്ചു'വും 'അനന്തമജ്ഞാതമവർണ്ണനീയ'വും 'ഉടൻ മഹാദേവിയിടത്തുകൈയി'ലുമെല്ലാം ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടെത്തിയത് 'ഭാഷാ ദീപിക'യിലാണ്. അതായിരുന്നു ജിയുടെ മന്ത്രവാദം: കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത വ്യാകരണ നിയമങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഹൃദയഹാരികളും ലളിതങ്ങളുമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊണ്ട് എന്നെപ്പോലെയൊരുവന്റെ തലയിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി പതിച്ചു വച്ചു. മാന്ത്രികനായ കവിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം നല്ല ഗദ്യത്തിന്റെയും ഉപാസകനായിരുന്നു. "ഭാഷാ ദീപിക"യിലെ ഗദ്യമെഴുത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നെ എത്രമാത്രമാണ് കൊതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്!

ഞാൻ പഠിച്ച പുസ്തകം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. പിന്നീട് 1966-ലാണ് കോട്ടയം എൻ ബി എസിൽ നിന്ന് 'ഭാഷാ ദീപിക' (1 രൂ. 62 പൈ.) 'വൃത്തമഞ്ജരി' (2 രൂ. 25 പൈ.) എന്നിവ വീണ്ടും വാങ്ങിയത് എന്ന് അതിനുള്ളിലിരിക്കുന്ന രസീത് പറയുന്നു. ഞാൻ 'ഭാഷാദീപിക' വല്ലപ്പോഴും എടുക്കും. സ്നേഹ സന്തോഷങ്ങളോടെ മറിച്ചു നോക്കും.

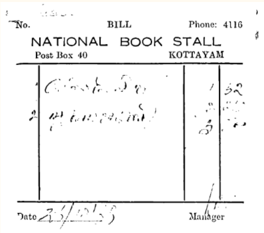

ഇങ്ങനെ മലയാളം പഠിക്കാനുള്ള ഒരവസരം പിന്നീട് വന്ന തലമുറകൾക്ക് ലഭിച്ചില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് പരിതപിക്കും. അതിനെപ്പറ്റി ആളുകളോട് പറയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കും. പക്ഷേ, അതെങ്ങനെ സാധിക്കും? അപ്പോഴാണ് സായഹനയുമായി പരിചയപ്പെട്ടത്. ഞാൻ അന്നേ ദിവസം തന്നെ 'ഭാഷാ ദീപിക' എടുത്തു കൊടുത്തു: നിങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്ര വായനാമേഖലയിലേക്ക് ഇതിനെയും കൂടി പ്രവേശിപ്പിക്കുക. ഇങ്ങനെയും ഹൃദയത്തിൽ തൊടുന്ന, കവി ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് പിറന്ന, ഒരു വ്യാകരണ പുസ്തകമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരും തലമുറകൾ അറിയട്ടെ.

ഭാഷാ ദീപിക

രണ്ടാം പുസ്തകം

(ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസുകളിലേക്ക്)

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

ഗവൺമെന്റിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം രചിച്ചത്.

PUBLISHED BY

THE GOVERNMENT OF TRAVANCORE-COCHIN

1955

വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നു നിയമിച്ച കമ്മിറ്റി പുതിയ പാഠപദ്ധതി അനുസരിച്ച് രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഭാഷാ ദീപിക ഒന്നും രണ്ടും പുസ്തകങ്ങൾ. ഒന്നാം പുസ്തകം പ്രൈമറി സ്കൂളുകളിലെ ഉയർന്ന ക്ലാസുകളിലേക്കും മിഡിൽ സ്കൂളുകളിലേക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്; രണ്ടാം പുസ്തകം ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കും. ഒന്നാം പുസ്തകം ശ്രീ. ശൂരനാട്ടു കുഞ്ഞൻ പിള്ളയും രണ്ടാം പുസ്തകം ശ്രീ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പുമാണ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. രണ്ടു പുസ്തകവും കമ്മിറ്റി പരിശോധിച്ച് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്.

—ഗ്രന്ഥകാരൻ

6

വാക്യവിഭാഗം III

നിർദ്ദേശം, ആനുയോഗികം, ആഭിലാഷികം

1. ചൂർണ്ണിക, സങ്കീർണ്ണകം, ഇങ്ങനെ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള വാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിനു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അംഗാംഗിഭാവങ്ങളെ ഉപാധിയാക്കിക്കൊണ്ടായിരുന്നു, ആ വിഭാവകല്പനം. ഈ പ്രകരണത്തിൽ മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള വാക്യവിഭജനമാണ്, ചെയ്യുന്നത്. താഴെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ സശ്രദ്ധം പഠിക്കുക:

(1) കാലവർഷം ആരംഭിച്ചു.

(2) കൊടുങ്കാറ്റ് ഉണ്ടാകുമോ?

(3) നാളെ ഉഴുതു തുടങ്ങണം.

ഈ മൂന്നു വാക്യത്തിന്റേയും സ്വഭാവത്തിൽ അന്തരമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത് ഒരു വസ്തുത നിർദ്ദേശിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. രണ്ടാമത്തേത് അനുയോഗത്തിന്റെ അഥവാ ചോദ്യത്തിന്റെ രീതിയിലുള്ളതാണ്. ഒടുവിലത്തേതു വക്താവിന്റെ ഇച്ഛകൂടി സ്ഫുരിപ്പിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കു യഥാക്രമം നിർദ്ദേശകം, ആനുയോഗികം, ആഭിലാഷികം എന്നു സംജ്ഞ കല്പിക്കാം. ആശയം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നപ്രകാരം അനുസരിച്ചു ക്രിയകളുടെ രൂപത്തിനു മാറ്റം വരുന്നുണ്ട് എന്നു ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

2. അഭിലാഷത്തിൽ, നിയോഗം, അനുജ്ഞ, വിധി, പ്രാർത്ഥന, ഇങ്ങനെ ചില ഭാവങ്ങളാണ്, അന്തർഭവിക്ക

ഉദാ:-

(a) നീ പോ.

നിങ്ങൾ പോകു. നിങ്ങൾ പോകുവിൻ.

ഘാതകനെ തൂക്കിലിടട്ടെ.

അവൻ പോകട്ടെ.

(ഈ വാക്യങ്ങളിലെ ക്രിയാപദങ്ങൾ വ്യാപാരവും കാലവും മാത്രമല്ല കുറിക്കുന്നത്; നിയോഗം കൂടി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ക്രിയകൾ നിയോജകപ്രകാരത്തിൽപെട്ടവയാണെന്നു സാരം.)

(b) ഉണ്ടാൽ ഉറങ്ങണം (ശീലം)

തെറ്റു ചെയ്തു സ്വയം മനസ്സിലാക്കിയാൽ പശ്ചാത്തപിക്കണം (മുറ)

ധർമ്മം ആചരിക്കണം (മുറ)

(ശീലം, മുറ, ഉപദേശം, ഈ അർത്ഥവിശേഷങ്ങൾ വിധിയിൽ പെടുന്നു. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിയകൾ വിധായകപ്രകാരത്തിൽ പെട്ടവയാണ്.)

(c) ഇനി നിങ്ങൾക്കു ദേശീയഗാനം പാടാം.
നമുക്കു നാളെ കാഴ്ചബംഗ്ലാവു കാണാം.
രാമനു നിങ്ങളുടെ കൂടെയാത്ര ചെയ്യാം.

(അനുജ്ഞ അല്ലെങ്കിൽ അനുവാദം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഈ വാക്യങ്ങളിലെ ക്രിയകൾ അനുജ്ഞായക പ്രകാരത്തിൽ ആണ് അന്തർഭവിക്കുന്നത്.)

(d) 'ആ സ്വാതന്ത്ര്യസ്വർഗ്ഗത്തിൽ, പിതാവേ,
എന്റെ രാജ്യം ഉണർന്നു എത്തിച്ചേരണമേ!'
'എന്റെ നാടിന്റെ നന്മയ്ക്കു എന്റെ ജീവിതം
സമർപ്പിക്കാൻ എനിക്കു ശക്തിയുണ്ടാകണമേ!'

(ഈ ഉദാഹരണവാക്യങ്ങൾ പ്രാർത്ഥന അല്ലെങ്കിൽ ആശംസ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഈ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിയ ആശംസകം എന്ന പ്രകാരത്തിൽപ്പെടുന്നതാണ്.)

3. നിയോജകം, അനുജ്ഞായകം, വിധായകം, ആശംസകം, ഈ പ്രകാരങ്ങളിലുള്ള വാക്യങ്ങളെല്ലാം 'ആഭിലാഷികം' എന്ന വകുപ്പിൽ ചേർക്കാം.

അഭ്യാസം ൧൪

I നിർദ്ദേശകം, ആനുയോഗികം, ആഭിലാഷികം, ഈ ഓരോ വിഭാഗത്തിലും ഉള്ള വാക്യങ്ങൾ വേർതിരിച്ചെഴുതുക:-

1. ശ്രീക്കേറ്റ ലാസ്യപദമായ് ഭുവി സഹ്യമാകു-
   മക്കേളി പൂണ്ട മലയുണ്ടു വിളങ്ങിടുന്നു.
2. ജയിപ്പൂതാക, രാമൻ! ജയിപ്പൂതാക, സീത!
3. വല്ലഭം വ്രജതി സാ ശകുന്തള; അനുജ്ഞ നിങ്ങളരുളീടുവിൻ!
4. എന്നാലും താതനല്ലേ? പുനരവിടെ നട-
   ക്കുന്നതും യാഗമല്ലേ?
5. മതിയാവോളം പുണരാം
   മലരമ്പച്ചൂടിയന്ന ഗാത്രത്താൽ
   മാലിനിയലനീർത്തുള്ളിയു-
   മേടലർ മണവും കലർന്ന തെന്നലിനെ.
6. തമ്പോറടിക്ക! കുഴലൂതുക! പാണ്ടിരാജ്യം
   വൻപോരടിച്ചുനടക്കുക! പോക നിങ്ങൾ!
7. കാലത്തുണരണം കാലും
   മുഖവും കഴുകീടണം
   വിശ്വനാഥനെ വന്ദിച്ചു
   പിന്നെപ്പാഠം പഠിക്കണം.
8. വില്ലുതാൻ തലതാനിന്നു
   വളയ്ക്കട്ടെ വിരോധികൾ!
9. രക്ഷിക്കണേ തമ്പുരാനേ,
   കാൽ വണങ്ങുന്ന ഭക്തനെ.
   വരുത്തണേ നന്മയെനി-
   ക്കെന്റെ മേൽ ദയതോന്നണേ!

II ആനുയോഗിക രൂപമാക്കി വാക്യം മാറ്റുക:-

1. നമ്മുടെ ദേശഭാഷകൾക്ക് മഹത്തായ ഭാവിയുണ്ട്.
2. രാജ്യാഭിവൃദ്ധിക്കു പ്രയത്നിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയാണ്.
3. നാടിന്റെ സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു വ്യവസായശാലകൾ സ്ഥാപിക്കണം.
4. നിങ്ങൾ പ്രയത്നത്തിന്റെ മാന്യതയിൽ സംശയിക്കുന്നു.

III നിയോഗവും അനുജ്ഞയും സ്ഫുരിക്കുന്ന നന്നാലു വാക്യം എഴുതുക.

IV ആശംസകപ്രകാരത്തിന് ഉദാഹരണമായ മൂന്നു വാക്യം എഴുതുക.

V താഴെ എഴുതുന്ന അനുയോഗരൂപത്തിലുള്ള വാക്യങ്ങൾക്ക് അനുജ്ഞായക രൂപത്തിലുള്ള ഉത്തരം എഴുതുക:-

1. ഞാൻ അകത്തേയ്ക്കു വരട്ടെയോ?
2. എനിക്കു രോഗിയെ കാണാമോ?
3. നിങ്ങൾ എനിക്കു മാപ്പു തരുമോ?
4. ഞാൻ സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യട്ടെയോ?

7
ചിഹ്നനം

ബിന്ദു, കാക, വിക്ഷേപണി

1. നാം സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ശ്രോതാവിന് ആശയ ഗ്രഹണം സുകരമാകാൻവേണ്ടി ചില നിർത്തലുകൾ സ്വാഭാവികമായിട്ടുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും. എഴുതുമ്പോഴാണ സന്ദേഹത്തിന് അധികം സംഗതിവരുന്നത്. അതിനാൽ, ആശയം വ്യക്തമാകത്തക്കവണ്ണം ചില ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകാംക്ഷാപൂർത്തി വരുമ്പോളാണല്ലോ, വാക്യം അവസാനിക്കുന്നത്. പൂർണ്ണ വാക്യാവസാനത്തിൽ പൂർണ്ണ വിരാമചിഹ്നമായ ബിന്ദു ചേർക്കണം.

ഉദാഹരണം:

1. ചെറുശ്ശേരി കൃഷ്ണഗാഥ നിർമ്മിച്ചു.
2. ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രമേ വായിക്കാവൂ.
3. ഞാൻ അവിടെനിന്നു പോന്നു, ഇന്നലെ കാലത്ത്.

2. അനുയോഗികം എന്ന വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്ന വാക്യങ്ങളുണ്ടല്ലോ. അവയുടെ അവസാനത്തിൽ പൂർണ്ണ വിരാമചിഹ്നമായ ബിന്ദുവല്ല, ചോദ്യചിഹ്നമായ കാക ആണ് ചേർക്കേണ്ടത്.

ഉദാഹരണം:

1. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഗ്രന്ഥപാരായണം ചെയ്താൽ മാത്രം മതിയോ? ഏതെങ്കിലും തൊഴിൽ പരിശീലിക്കുകകൂടി വേണ്ടേ?
2. ഏതു രാജ്യമാണ്, ആധുനിക ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനത്തിൽ മുൻപിട്ടു നില്ക്കുന്നത്?
3. ആരാണ് ശാകുന്തള നാടകത്തിന്റെ രചയിതാവ്?

3. ആശ്ചര്യം മുതലായ ഭാവങ്ങളെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളുടെ ഒടുവിൽ വിക്ഷേപണി ചേർക്കണം.

ഉദാഹരണം:

1. എന്തൊരു ഭംഗി! എന്തൊരു മാധുര്യം!
2. ഹാ, എനിക്കു രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ!
3. ആ വിശുദ്ധയാം മുഗ്ധപുഷ്പത്തെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ! ആവിധം പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ
4. ജയിപ്പൂതാക രാമൻ!
5. ഭാരതം വെൽവൂതാക!

അഭ്യാസം ൧൪

ബിന്ദു, കാക, വിക്ഷേപണി, ഇവ യഥാസ്ഥാനം ചേർക്കുക:-

1. കഷ്ടപ്പെട്ടുപുരുഷനൊരു നാലഞ്ചു കൊല്ലം കഴിച്ചാൻ
2. മുൻപോട്ടു പോകുന്ന ജഡം ശരീരം
3. എന്നെ കാത്തിരിക്കേണ്ട നിങ്ങളാരും ഏതാനം ദിവസം കഴിഞ്ഞേ ഞാൻ വരികയുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലൊ
4. ഹാ പുഷ്പമേ, അധികതുംഗപദത്തിലെത്ര ശോഭിച്ചിരുന്നിതൊരു രാജ്ഞികണക്കയേ നീ
5. നിങ്ങൾ വരുമോ എന്റെകൂടെ സഹായിക്കുമോ നാട്ടുകാരെ എന്നാണ് ഇനി ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കുക.
6. വില്ലെടുക്കാമോ കുലച്ചീടാമോ തൊടുക്കാമോ
7. ബുദ്ധമതം പിറന്നതു ഭാരതഭൂമിയിലല്ലേ
8. ആരുടെ മുൻപിൽ നമസ്കരിക്കുന്നു നീ

8

നാമം

ആ പുതിയ പനിനീർപ്പൂവിന്റെ തുടുപ്പു നോക്കൂ! അതിന്ന വാട്ടം തട്ടിയില്ല.

പനിനീർപ്പൂവ് ഒരു വസ്തു, അഥവാ ദ്രവ്യം, ആകുന്നു. തുടുപ്പ് അതിനുള്ള ഒരു ഗുണമാണ് 'വാടുക' എന്ന ക്രിയയുടെ പേരാകുന്നു, 'വാട്ടം'. ഒരു പ്രവൃത്തിയല്ലാതെ കാലാദികളായ അർത്ഥവിശേഷങ്ങളൊന്നും ആ പദം നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ദ്രവ്യത്തിന്റെയോ ഗുണത്തിന്റെയോ ക്രിയയുടെയോ പേരായ ശബ്ദം നാമമാണെന്നു മുൻപുതന്നെ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പനിനീർപ്പൂവ്, ദ്രവ്യനാമം; തുടുപ്പ്, ഗുണനാമം, വാട്ടം, ക്രിയാനാമം.

അഭ്യാസം ൨൩

I (a) ഗുണനാമം മാത്രം അടയാളപ്പെടുത്തുക:-

(i) പാട്ടിന്റെ മാധുര്യംകൊണ്ടു ഹൃദയം അലിഞ്ഞുപോയി; പലർക്കും അത്ഭുതം തോന്നി.
(ii) നന്മയും തിന്മയും തിരിച്ചറിയുന്നതാണ്, വിവേകം.
(iii) തുമ്പപ്പൂവിലും ശുമയെഴും നിലാ-
വമ്പിൽ തൂകിക്കൊണ്ടാകാശവീഥിയിൽ.
(iv) പുതുമയോ പഴമയോ നോക്കിയല്ല, സാഹിത്യ കൃതികളുടെ മേന്മ തീരുമാനിക്കേണ്ടതു്; ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ മഹത്വവും പ്രതിപാദിക്കുന്ന രീതിയുടെ സൗന്ദര്യവും നോക്കിയാണ്.
(v) ആകാശത്തിന്റെ വിശാലതയും സമുദ്രത്തിന്റെ അഗാധതയും.
(vi) ആനയുടെ വലുപ്പം അണ്ണാന് ഇല്ല. അണ്ണാന്റെ ചൊടിയും ചുണയും ആനയ്ക്കുമില്ല.

I (b) താഴെ എഴുതുന്ന വിശേഷണങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളുടെ പേരുകൾ എതിർവശത്ത് എഴുതുക.

വിശേഷണം	ഗുണനാമം
ചുവന്ന	?
കടുത്ത	?
ഉയർന്ന	?
നേരിയ	?
മിടുക്കൻ	?
കേമൻ	?

II (a) ക്രിയാനാമം മാത്രം എഴുതുക:-

(i) ഞാൻ ഒരു ഓട്ടം ഓടി!
(ii) തോക്കൊരു തേട്ടൽ തേട്ടി.
(iii) ഉറക്കവും ഊണും ഇല്ലാതെ രാവും പകലും പണി ചെയ്ത എത്രപേരുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടാണ് നാടിന് പുരോഗതി ഉണ്ടായതു്! കുറ്റവും കുറവും പറയൽ തൊഴിലാക്കി നടക്കുന്ന ആളുകൾ ഇതെല്ലാം അറിയുന്നുണ്ടോ?
(iv) ഉടുപ്പും നടപ്പും നന്നായാൽ മാത്രം പോരാ. ഉഴലും, വെട്ടലും, കിളയ്ക്കലും വരമ്പുമാടലും ഒക്കെ കർഷകന്മാർ അല്ലാതെ ആരാണു ചെയ്ക? കിള, വിത, തേവ്, നന, കൊയ്ത്ത്, ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ അവർക്ക് ഇളവുണ്ടോ വല്ലപ്പോഴും?

(b) അടിയിൽ തന്നിരിക്കുന്ന ക്രിയകളുടെ നാമരൂപങ്ങൾ എഴുതുക:-

1. കുളിക്കുന്നു	2. കളിക്കുന്നു
3. ഒലിക്കുന്നു	4. അറിയുന്നു
5. പാടുന്നു	6. കേൾക്കുന്നു
7. തോരുന്നു	8. കാണുന്നു

III (a) ദ്രവ്യനാമങ്ങൾ മാത്രം എടുത്തെഴുതുക:-

1. മനുഷ്യനു ശരീരം മാത്രമല്ല, ഹൃദയവും ആത്മാവും ഉണ്ട്.
2. ആകാശം സൃഷ്ടികർത്താവിന്റെ തോട്ടവും നക്ഷത്രങ്ങൾ അതിലെ പൂക്കളും ആണെന്ന് ഒരു പ്രവാചകൻ വർണ്ണിക്കുന്നു.
3. ഭാരതഖണ്ഡം ആരാമവും നമ്മൾ അതിലെ കുയിലുകളും ആണെന്ന് ഇഖ്ബാൽ പാടിയിട്ടുണ്ട്. ആ കവി മാതൃഭൂമിയെ അത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.
4. ഗീതാഞ്ജലി എന്ന കാവ്യം രചിച്ചതുകൊണ്ടാണ് രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗൂറിനു നോബൽ സമ്മാനം ലഭിച്ചതു്.

(b) താഴെ പറയുന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾക്കു ചേർന്ന മുമ്മൂന്നു ഗുണങ്ങളുടെ പേരെഴുതുക.

1. പൂവ്	2. മല
3. സമുദ്രം	4. വിളക്ക്
5. ചന്ദ്രൻ	6. പടയാളി
7. വിമാനം	8. കണ്ണാടി
9. പഞ്ചസാര	10. കച്ചവടക്കാരൻ

ദ്രവ്യനാമവിഭാഗം

1. നിവർന്ന നട്ടെല്ലും വിശേഷണബുദ്ധിയും സംഭാഷണ ശക്തിയും മനുഷ്യന്റെ സാമാന്യഗുണങ്ങളാണെന്നു പറയാം. ഈ ധർമ്മങ്ങളുടെ ദ്രവ്യങ്ങൾ ഒരു ജാതിയാകുന്നു. മണ്ണിൽ മുളച്ചുവളരുക, വേരും തടിയും ഇലയും പൂവും കായും ഉണ്ടാവുക, ഈ ലക്ഷണം വൃക്ഷങ്ങൾക്കെല്ലാം പൊതുവെ ചേരുമല്ലോ. ഈ ധർമ്മങ്ങൾ കലർന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾ എല്ലാം വേറൊരു ജാതിയാണ്. ജാതിയെ കുറിക്കുന്ന നാമങ്ങൾ സാമാന്യനാമങ്ങളത്രെ. മനുഷ്യൻ, വൃക്ഷം, നദി, മൃഗം, വർത്തമാനപത്രം, പുസ്തകം, പർവ്വതം ഇത്യാദിപദങ്ങളൊക്കെ സാമാന്യനാമങ്ങൾ ആണ്.

2. മനുഷ്യജാതിയിൽത്തന്നെ പല അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളുണ്ടല്ലോ. മതം, ആചാരം, ഭാഷ, രാജ്യം മുതലായവയെ ആസ്പദമാക്കി ഹിന്ദു, മുസൽമാൻ, മലയാളി, ബംഗാളി, എന്നൊക്കെ നാം പറയാറില്ലേ? മനുഷ്യസാമാന്യധർമ്മങ്ങൾക്കു പുറമെ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ഉപാധികളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള വർഗ്ഗസാമാന്യധർമ്മങ്ങളും ഈ ജാതികൾക്കുണ്ട്. ഈ ഉപവിഭാഗങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന പേരുകളും സാമാന്യനാമങ്ങൾ തന്നെ. വൃക്ഷസാമാന്യ ലക്ഷണത്തിനുപുറമെ, അവാന്തരവർഗ്ഗധർമ്മങ്ങളും കലർന്ന ഇലഞ്ഞി, മാവ്, തേക്ക് മുതലായവയെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നാമങ്ങളും സാമാന്യനാമങ്ങളാകുന്നു.

3. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ദ്രവ്യജാതികളിൽപെടുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയേയും തിരിച്ചുകാണിക്കുന്നതിനു നാമങ്ങൾ കല്പിക്കാറുണ്ട്. മനുഷ്യജാതിയിൽ പെട്ട ഒരു വ്യക്തിക്കു രാമൻ എന്നോ നസീർ എന്നോ തോമസ് എന്നോ യഥേച്ഛം പേരിടാം. ഇതു് ഒരു സാധാരണ ധർമ്മത്തെ മുൻനിർത്തി കല്പിക്കുന്നതല്ല. മനുഷ്യനെ കണ്ടാൽ, ഏതപരിചിതനും മനുഷ്യനാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാം. അതിനു സഹായമായ ജാതിലക്ഷണം ഉണ്ടല്ലോ. രാമനേയോ തോമസ്സിനേയോ കാണുന്ന അപരിചിതന് ആ വ്യക്തി മനുഷ്യനാണെന്നല്ലാതെ രാമനാണെന്നോ തോമസ്സാണെന്നോ മനസ്സിലാവുന്നതല്ല. ഏതെങ്കിലും ദ്രവ്യധർമ്മത്തെ അവലംബിച്ചല്ലാതെ, ജാതിയിൽപെട്ട ഓരോ വ്യക്തിക്കും നൽകുന്ന പേരാണ്, സംജ്ഞാനാമം.

മനുഷ്യൻ സാമാന്യനാമം; രാമൻ, തോമസ്, മുതലായവ, സംജ്ഞാനാമം.

വേറെ ഉദാഹരണം:

സാമാന്യനാമം	സംജ്ഞാനാമം
നദി	ഗംഗ, സിന്ധു, പമ്പ
വർത്തമാനപത്രം	'മനോരമ', 'മാതൃഭൂമി'
നാടകം	ഹാംലറ്റ്, ശാകുന്തളം
കവി	കാളിദാസൻ, വാല്മീകി
രാജ്യം	ഇന്ത്യ, ചൈന, റഷ്യ

4. മണ്ണ്, വെള്ളം, വായു, എണ്ണ, കടലാസ് മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങൾക്കു ജാതിഭേദം ഇല്ല. ചെമന്ന മണ്ണ്, വെളുത്തമണ്ണ്, എന്നു വർണ്ണഭേദം ആസ്പദമാക്കി വ്യവഹരിക്കാറുണ്ട്. അതു വെളുത്ത മനുഷ്യൻ, കറുത്ത മനുഷ്യൻ എന്നു വേർതിരിക്കുന്നതുപോലെ മാത്രമാകുന്നു. ജാതി വ്യക്തിഭേദകല്പനത്തിന് ഇതല്ല ഉപാധി എന്നു മുൻപ് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മണ്ണും വെള്ളവും മറ്റും അളക്കാവുന്ന ദ്രവ്യങ്ങളാണ്. അവയിൽ അടങ്ങുന്ന വ്യക്തികളില്ല. ജാതിയും വ്യക്തിയുമായി തിരിക്കാൻ വയ്യാത്ത ഈമാതിരി പദാർത്ഥങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പദങ്ങൾ മേയനാമങ്ങളാകുന്നു. മേയം എന്ന വാക്കിന് അളക്കാവുന്നതു് എന്നാണർത്ഥം. രണ്ടുവട്ടി മണ്ണ്, മൂന്നുകുടം വെള്ളം, നാലുപറ അരി, അഞ്ചിടങ്ങഴി എണ്ണ, മൂന്നുറാത്തൽ മാംസം, എന്നൊക്കെയാണല്ലോ നാം വ്യവഹരിക്കുന്നതു്. മണ്ണ്, വെള്ളം, അരി മുതലായവ മേയനാമങ്ങളാണ്.

അഭ്യാസം ൨൪

I (a) ദ്രവ്യനാമം, ഗുണനാമം, ക്രിയാനാമം ഇവയിൽ നിന്നു യോഗ്യമായ പദം എടുത്തു ചേർത്തു വാക്യം പൂർണ്ണമാക്കുക:-

രൂപമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളേയും, രൂപമില്ലാത്ത ആത്മാവ്, മനസ്സ്, ബുദ്ധി, ദൈവം, കാലം, എന്നിവയേയും കുറിക്കുന്ന ശബ്ദം ______ ആകുന്നു.

I (b) ദ്രവ്യനാമം മാത്രം അടയാളപ്പെടുത്തുക:-

(1) സഹ്യന്റെ ശിഖരങ്ങളിൽ നിന്ന് അനേകം പുഴകൾ പുറപ്പെട്ടു് ഗ്രാമങ്ങളേയും നഗരങ്ങളേയും തഴുകിക്കൊണ്ടു് പടിഞ്ഞാറോട്ടൊഴുകി സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നു. അവയും കടലിലെ തിരകളും ചേർന്ന് ചില തുരുത്തുകൾ നദീമുഖങ്ങളായ കായലുകളിൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. തെങ്ങുകൾ അവയിൽ തിങ്ങിനിൽക്കുന്നതു മനോഹരമായ കാഴ്ചയാണ്.
(2) 'പാടത്തിൻകരെ നീളെ നിലനിറമായ്
വേലിക്കൊരാഘോഷമാ-
യാടിത്തൂങ്ങിയലഞ്ഞുലഞ്ഞു സുകൃതം
കൈക്കൊണ്ടിരിക്കും വിധൗ
പാരാതേ വരികെന്റെ കൈയിലധുനാ
പീയൂഷദംകത്തെയും
ഭേദിച്ചങ്ങനെ കയ്പവള്ളി തരസാ
പെറ്റുള്ള പൈതങ്ങളേ!'

II സംജ്ഞാനാമങ്ങൾ മാത്രം എടുത്തെഴുതുക:-

(1) ശകുന്തള, പ്രിയംവദയോടും അനസൂയയോടും വനജ്യോത്സ്ന എന്ന മുല്ലയോടും ദീർഘാപാംഗൻ എന്ന മാൻകുട്ടിയോടും യാത്രാനുവാദം ചോദിച്ചു.
(2) പെരിയാറും പേരാറും പമ്പയും ഒഴുകുന്ന കേരളത്തിൽ വെള്ളം കിട്ടാതെ വരുമോ കൃഷിക്കാർക്ക്?
(3) 'എച്ചിക്കുട്ടിയടിച്ചീടട്ടെ,
കൊച്ചിളയച്ചി തളിച്ചീടട്ടെ'.
(4) ഋതുപർണ്ണന്റെ രാജധാനിയിൽ നളൻ വേഷം മാറിത്താമസിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഊഹിച്ച ബുദ്ധിമതിയായ ദമയന്തി മാതാവിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടി, പിതാവായ ഭീമൻ അറിയാതെതന്നെ, ഭർത്താവിനെ കുണ്ഡിനത്തിൽ വരുത്തുന്നതിന് ഒരു ഉപായം കണ്ടുപിടിച്ചു.

III മേയനാമങ്ങൾ മാത്രം അടയാളപ്പെടുത്തുക:-

(1) വെള്ളത്തിലെണ്ണയൊഴിച്ചതുപോലെ വേഗത്തിലെങ്ങും പടർന്നു കഥകൾ.
(2) ഒരു തരി മണ്ണ് ഈ നാട്ടിലെനിക്കില്ല; ഒരു പിടി അരിയോ നെല്ലോ എനിക്കു മുതലില്ല; ഒരു മുണ്ടും ഈ കുടയും ഈ വടിയും മാത്രമുണ്ട്.
(3) ഉതിരും പതിരും തിരിച്ചാൽ ഉരിയോ നാഴിയോ കിട്ടിയേക്കാം. അത്താഴക്കഞ്ഞിക്ക് ഇതു മതിയോ? വയർ നിറയെ ചോറിന്റെ കാര്യം പോട്ടെ.

9

ക്രിയാവിഭാഗം

1. കാലാദ്യർത്ഥങ്ങളോടുകൂടിയ പ്രവൃത്തിയെ കുറിക്കുന്ന ശബ്ദമാണ്, ക്രിയ, അല്ലെങ്കിൽ കൃതി, എന്നു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 'പക്ഷി പാടുന്നു', എന്ന വാക്യം നോക്കുക. വർത്തമാനകാലത്തിൽ പക്ഷി ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യാപാരമാണ്, 'പാടുന്നു' എന്ന ക്രിയാപദം ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. 'പാടി' എന്നു രൂപം മാറ്റിയാൽ, ഭൂതകാലത്തിൽ നടന്ന വ്യാപാരം അർത്ഥം ആകും. 'നാടകം കഴിഞ്ഞു; ഇനി മംഗളം പാടാം', ഈ വാക്യത്തിലെ 'പാടാം' എന്ന ക്രിയ അനുജ്ഞകൂടി, പ്രവൃത്തിക്കു പുറമേ, കുറിക്കുന്നുണ്ട്. 'ആകുന്നു', 'ഉണ്ട്', ഈ പദങ്ങളും കൃതികൾ തന്നെ. ഒരു പ്രവൃത്തിയെയല്ല, അവസ്ഥയെയാണ് ഇവ കുറിക്കുന്നത്.

2. ആഖ്യയ്ക്കും ആഖ്യാതത്തിനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ വിവരിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ, കർത്താവ്, കർമ്മം, ഇവയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കർത്താവില്ലാതെ ക്രിയ നടക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, എല്ലാ ക്രിയകൾക്കും കർമ്മം വേണമെന്നില്ല. 'ഞാൻ ഉറങ്ങി', എന്ന വാക്യം ഉദാഹരിക്കാം. ഉറങ്ങിയതാരാണ് എന്നല്ലാതെ, ഉറങ്ങിയതെന്തിനെയാണെന്ന് ആകാംക്ഷ ജനിക്കുന്നില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട്, 'ഉറങ്ങി' എന്ന ക്രിയയ്ക്കു കർമ്മമില്ലെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. 'പക്ഷി പറന്നു', 'എഴുത്തു വന്നു', 'മരം വീണു', മുതലായ വാക്യങ്ങളിലും കർത്താവിനെക്കുറിച്ചല്ലാതെ കർമ്മത്തെക്കുറിച്ചു ജിജ്ഞാസയ്ക്ക് അവസരമില്ല. വാടുക, പറക്കുക, വീഴുക, വരിക, ഈ ക്രിയകൾ കർമ്മമില്ലാത്തവയാണെന്നു സാരം. കർമ്മമില്ലാത്ത ക്രിയ അകർമ്മകവും, കർമ്മമുള്ളതു സകർമ്മകവും ആകുന്നു.

ഉദാഹരണം:-

അകർമ്മകം	സകർമ്മകം
നദി ഒഴുകുന്നു.	ആശാരി മരം മുറിക്കുന്നു.
സമുദ്രം ഇളകുന്നു.	കർഷകൻ വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നു.
നക്ഷത്രം തിളങ്ങുന്നു.	നളിനി കാവ്യം പഠിക്കുന്നു.

3. 'ലളിത പാടുന്നു', ' ലളിത പാടിക്കുന്നു', ഈ വാക്യയുഗളത്തിലെ ക്രിയകളുടെ അർത്ഥത്തിൽ എന്തന്തരമാണുള്ളത്? 'പാടുന്നു' എന്നതിൽ പരപ്രേരണയില്ല; 'പാടിക്കുന്നു' എന്നതിലാകട്ടെ ലളിതയുടെ പ്രേരണയാൽ മറ്റൊരാളാണ് പാടുന്നത്. അന്യപ്രേരണ കലരാത്ത ക്രിയ കേവലം; അന്യപ്രേരണ സ്ഫുരിക്കുന്നതു പ്രയോജകം.

ഉദാഹരണം:-

കേവലം	പ്രയോജകം
പാടുന്നു	പാടിക്കുന്നു
പറയും	പറയിക്കും
ഓടി	ഓടിച്ചു
മായുന്നു	മായ്ക്കുന്നു
വായിക്കുന്നു	വായിപ്പിക്കുന്നു

4. ഓടുക, പറയുക, മായുക ഇവയൊക്കെ കേവല ക്രിയകളാണല്ലോ; ഓടിക്കുക, പറയിക്കുക, മായ്ക്കുക ഇവയൊക്കെ പ്രയോജകങ്ങളും. 'ക്ക്' പ്രയോജകാർത്ഥം കുറിക്കാനാണ്, ചേർത്തിട്ടുള്ളതെന്നു രൂപങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു പഠിച്ചാൽ സുഗ്രഹമാവും. 'ഓടുക' മുതലായ കേവലരൂപങ്ങളിൽ അതു കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ 'ക്ക്' ചേർന്ന കേവലക്രിയാരൂപങ്ങളുണ്ട് എന്നു ഗ്രഹിച്ചിരിക്കണം. പഠിക്കുക, നടക്കുക, കളിക്കുക, വിളിക്കുക മുതലായ പ്രവൃത്തികൾ പരപ്രേരണകൂടാതെ, കർത്താവ് സ്വയം ചെയ്യുന്നവയാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ 'ക്ക്' ചേർന്ന കേവലക്രിയകൾക്കു കാരിതമെന്നും, ചേരാത്ത കേവലങ്ങൾക്ക് അകാരിതമെന്നും സംജ്ഞ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉദാഹരണം:-

കേവലം, കാരിതം	കേവലം, അകാരിതം
ചിരിക്കുന്നു	പറയുന്നു
കേൾക്കുന്നു	നിറയുന്നു
തിളയ്ക്കുന്നു	തെളിയുന്നു
പഠിക്കുന്നു	കരയുന്നു

(കാരിതാകാരിതങ്ങൾ കേവലക്രിയാവിഭാഗത്തിൽ അന്തർഭവിക്കുന്നവയാണ്.)

5. സങ്കീർണ്ണവാക്യങ്ങളുടെ അംഗാംഗിഭാവം വിശദമാക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ മുറ്റുവിന, പറ്റുവിന എന്നീ ക്രിയാവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്യപദങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്ന ക്രിയകളാണല്ലോ പറ്റുവിനകൾ. പരാശ്രയമില്ലാത്തവ മുറ്റുവിനകളാകുന്നു. പറ്റുവിന നാമത്തിന്റെ അംഗമായി വരാം. 'നിങ്ങൾ തന്ന പുസ്തകം ഞാൻ തിരിച്ചു തന്നു', എന്ന വാക്യത്തിലെ 'തന്ന' എന്ന പറ്റുവിന പുസ്തകം എന്ന നാമത്തിന്റെ വിശേഷണമാണ്. നാമത്തിന്റെ അംഗമായ പറ്റുവിന പേരെച്ചമാകുന്നു. 'ഞാൻ ചെന്ന് വിവരം അച്ഛനെ അറിയിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു' എന്ന വാക്യത്തിൽ രണ്ടു പറ്റുവിനയുണ്ട്: 'ചെന്ന്', 'അറിയിക്കാൻ'. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേത് അറിയിക്കുവാൻ എന്ന അപൂർണ്ണക്രിയയിലാണന്വയിക്കുന്നത്. ആ പദമോ നിശ്ചയിച്ചു എന്ന പൂർണ്ണക്രിയയുടെ അംഗമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ക്രിയാപദങ്ങളിൽ അന്വയിക്കുന്ന പറ്റുവിനകൾ ആണ് വിനയെച്ചങ്ങൾ.

ഉദാഹരണം:-

പറ്റുവിന–പേരെച്ചം	പറ്റുവിന–വിനയെച്ചം
1. നടന്ന കഥ	1. പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു.
2. ചത്ത പശു	2. ഉണരാൻ വൈകി.
3. എഴുതിയ പുസ്തകം	3. നോക്കി നിൽക്കെ പണം കവർന്നു.
4. കിട്ടിയ നിധി	4. നിയോഗിച്ചാൽ അനുസരിക്കാം.

6. ആഭിലാഷികവാക്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭത്തിൽ നിർദ്ദേശകം, അനുജ്ഞായകം, നിയോജകം, വിധായകം, ഈ അർത്ഥപ്രകാരങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൂടി ഈ പ്രകരണത്തിൽ ഓർമ്മിക്കണം.

അഭ്യാസം ൧൮

I താഴെ തരുന്ന വാക്യങ്ങളിലെ ക്രിയകളിൽ അകർമ്മകങ്ങളേയും സകർമ്മകങ്ങളേയും വേർതിരിച്ചെഴുതുക:-

1. ജ്യേഷ്ഠനിരിക്കെക്കുരുവംശത്തിൽ
   ശ്രേഷ്ഠൻ ഞാനെന്നവനുടെ ഭാവം.
2. ശോഭിച്ചിരുന്നിതൊരു രാജ്ഞി കണക്കയേ, നീ.
3. കുലച്ച വില്ലിൽക്കണയും തൊടുത്തു
   കുതിച്ചു മുൻപോട്ടു കടന്ന വീരൻ
   മുടിച്ചു മുറ്റും രിപുസഞ്ചയത്തെ-
   യുണങ്ങിടും കാടിനെയഗ്നിപോലെ.
4. സമുദ്രം കടന്ന്, വിദേശത്തുചെന്ന്, വിദ്യാഭ്യാസം നേടിവരുന്ന ചിലർ മാതൃഭാഷ മറന്നുപോയതായി നടിക്കാറുണ്ട്.

II താഴെ എഴുതുന്ന കേവലക്രിയകളുടെ പ്രയോജകരൂപം എന്ത്?

ഉടഞ്ഞു	പഠിക്കും	നടന്നു
ഏൽക്കുന്നു	കേൾക്കട്ടെ	അയയ്ക്കാം

10

സർവ്വനാമം

1. സംഭാഷണത്തിലായാലും ലേഖനത്തിലായാലും ഒരേപദം അടുത്തടുത്താവർത്തിക്കുന്നതു ബാലിശമാണ്. ഈ ദോഷം പരിഹരിക്കാൻ പല ഉപായങ്ങളുണ്ടു്. നാമങ്ങളുടെ ആവർത്തനം കുറയ്ക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം മാത്രമേ ഈ പ്രകരണത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുള്ളൂ. 'രാമൻ രാമന്റെ ഗൃഹത്തിൽനിന്നു പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി. രാമനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് തോമസ്സും തോമസ്സിന്റെ അനുജനും പടിയ്ക്കൽ നിന്നിരുന്നു'. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ, 'രാമൻ', 'രാമന്റെ'; 'തോമസ്', 'തോമസ്സിന്റെ'; എന്നീ ആവർത്തനങ്ങൾ അവൈചിത്ര്യജനകമാകുന്നു. 'രാമൻ തന്റെ ഗൃഹത്തിൽനിന്നു പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി. അവനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു തോമസ്സും അവന്റെ അനുജനും പടിക്കൽ നിന്നിരുന്നു', എന്ന് എഴുതിയാൽ പ്രസ്തുത ദോഷം കൂടാതെ കഴിക്കാമല്ലോ. 'തന്റെ', 'അവനെ', ഈ പദങ്ങൾ 'രാമൻ' എന്ന നാമത്തിനു പകരമാണ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്; 'അവന്റെ' എന്നതാകട്ടെ തോമസ്സിനു പകരവും. ഇങ്ങനെ നാമങ്ങൾക്കു പകരം പ്രയോഗിക്കാവുന്ന പദങ്ങളാണ്, സർവ്വനാമങ്ങൾ.

അഭ്യാസം ൧൯

I താഴെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിലെ സർവ്വനാമങ്ങൾ ഏതു നാമങ്ങൾക്കു പകരം നിൽക്കുന്നു എന്നു വിശദമാക്കുക:-

1. ആശയപ്രകാശത്തിനുള്ള ഉപകരണമാകുന്നു ഭാഷ. അതു സാമുദായിക ജീവിതം കൊണ്ടു ലഭിച്ച ഒരനുഗ്രഹമാണ്.
2. കുയിലിനെ ആരാണ് പാട്ടുപാടാൻ പഠിപ്പിച്ചതു്? അതിന്റെ ശബ്ദം എത്ര മധുരം!
3. രാമൻ:- 'കൃഷ്ണാ, നീ കളി കാണാൻ പോയിരുന്നോ? എന്നെ വിളിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനും വരുമായിരുന്നു'.
   കൃഷ്ണൻ:- 'നീ, എവിടെപ്പോയിരുന്നു, ഞാൻ അന്വേഷിച്ചുവന്നപ്പോൾ'?

II ഉചിതമായ സർവ്വനാമം യഥാസ്ഥാനം ചേർത്തു് അവൈചിത്ര്യം പരിഹരിക്കുക:-

(i) സീത:- "സീത ഭർത്താവിനെ അനുഗമിക്കും. സീതയെ അതിന് അനുവദിക്കണം".
രാമൻ:- "രാമൻ പറയുന്നതു സീത കേൾക്കില്ലേ? സീത അമ്മമാരുടെ കൂടെ താമസിക്കൂ. അമ്മമാർ സീതയെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ".
(ഞാൻ, എന്നെ, നീ, അവർ, നിന്നെ, ഈ സർവ്വനാമങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉചിതമായ പദം തിരഞ്ഞെടുത്തു വരയിട്ടിട്ടുള്ള പദങ്ങൾക്കു പകരം പ്രയോഗിക്കണം.)

(ii) 'ഭ്രതരായർ' ഒരു ആഖ്യായിയാകുന്നു. ഭ്രതരായർ ഒരു കെട്ടു പഴങ്കഥയാണ്.
'അപ്പം പകുതി കടിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പത്തിൽ വല്ലതും പറ്റിപ്പോയിട്ടുണ്ടോ'? ഭ്രതരായർ 'ആനന്ദ'ത്തോടു ചോദിച്ചു. ആനന്ദം സംഭ്രമിച്ചു നിന്നു. ആനന്ദത്തിന്റെ മുഖം വിളറി.

2. സർവ്വനാമങ്ങൾക്കും ചില അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളുണ്ടു്. വക്താവിനു പകരം വരുന്ന 'ഞാൻ', 'ഞങ്ങൾ', 'എന്നെ', 'ഞങ്ങളെ' മുതലായവ ഉത്തമ പുരുഷ സർവ്വനാമം. ശ്രോതാവിനെ കുറിക്കുന്ന 'നീ', 'നിങ്ങൾ', 'നിന്നെ', 'നിങ്ങളെ' ഇത്യാദികൾ മദ്ധ്യമപുരുഷ സർവ്വനാമം. 'നാം', 'നമ്മൾ', ഇവ ഉത്തമ പുരുഷസർവ്വനാമങ്ങളത്രെ. വക്താവു മാത്രമല്ല, ശ്രോതാവും ഈ ശബ്ദങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിൽ അന്തർഭവിക്കുന്നു. 'നമുക്കു ഭാഗ്യമുണ്ട്' എന്നു ജാനകി ഊർമ്മിളയോട് പറഞ്ഞു, എന്ന വാക്യത്തിലെ വക്താവു ജാനകിയും ശ്രോതാവ് ഊർമ്മിളയും ആണല്ലോ. 'നമുക്കു' എന്ന സർവ്വനാമം രണ്ടുപേരേയും കുറിക്കുന്നു.

3. സ്വന്തം പ്രഭാവവും മഹത്വവും സൂചിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി രാജാക്കന്മാരും മഹർഷിമാരും മറ്റും 'നാം' എന്ന ശബ്ദം ശ്രോതാവിനെ ഉൾപ്പെടുത്താതെ തന്നെ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടു്. 'നാം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു; നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇനി നിന്നെ കാണരുതു്", എന്നു ശാസിക്കുമ്പോൾ, നാം, നമ്മുടെ, ഈ സർവ്വനാമങ്ങൾ വക്താവിനെ മാത്രമേ പരാമർശിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

സർവ്വനാമ വിഭാഗം

ഞാൻ, എൻ,	ഉത്തമപുരുഷസർവ്വനാമം
നീ	മദ്ധ്യമപുരുഷസർവ്വനാമം
അ, ഇ, ഒരു	വിവേചകം

(അവൻ, അവൾ, അതു്; ഇവൻ, ഇവൾ, ഇതു്; ഒരുവൻ, ഒരുവൾ)

എ, യാ	വ്യപേക്ഷക സർവ്വനാമം
എ, ആർ	ചോദ്യസർവ്വനാമം
ചില, പല	നാനാർത്ഥകം
ഇന്ന	നിർദ്ദിഷ്ടവാചി
എല്ലാ, ഒക്ക	സർവ്വവാചി
തൻ	സ്വവാചി
മിക്ക	അംശവാചി
മറ്റു	അന്യാർത്ഥകം
വല്ല	അനാസ്ഥാവാചി

4. വിവേചക സർവ്വനാമത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ 'വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്' പ്രമാദം പറ്റുക സാധാരണമാണ്. 'രാമായണം' ആദികാവ്യമാകുന്നു. അതിന്റെ നിർമ്മാതാവു വാല്മീകിയാണ്. ഇതിൽ രാമന്റെ ദക്ഷിണാപഥയാത്ര വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. 'അതു്' എന്ന സർവ്വനാമത്താൽ നിർദ്ദേശിച്ച രാമായണത്തിനെക്കുറിച്ചുതന്നെ അടുത്ത വാക്യത്തിൽ 'ഇതു്' എന്നു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്. 'ഇതു്' എന്നു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്. 'ഇതു വിചാരിച്ച് ആരും വിഷാദിക്കരുതു്; അതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാം', എന്നു പറഞ്ഞാൽ രണ്ടു കാര്യമാണ് സംഭാഷണത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നതെന്നു ഭ്രമം ജനിക്കും. 'ഇതു വിചാരിച്ച് ആരും വിഷാദിക്കരുതു്; ഇതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാം' എന്നാക്കിയാൽ തെറ്റിദ്ധരിക്കാനിടവരികയില്ല.

5. 'തന്റെ നാടും വീടും വിട്ടു വഴിയാധാരമായി നടക്കുന്ന നിർഭാഗ്യവാൻ ആരാണ്?' ഈ വാക്യത്തിൽ 'തന്റെ' എന്ന സ്വവാചിശബ്ദം നിർഭാഗ്യവാനെന്ന നാമത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നതു്. ആരു് എന്നതു ചോദ്യാർത്ഥവുമാകുന്നു. 'രാമൻ കാലത്തുണർന്നു. താൻ കാലും മുഖവും കഴുകി' ഈ ഉദാഹരണത്തിലെ സ്വവാചി പ്രയോഗം യുക്തമല്ല. 'താൻ' എന്നല്ല, 'അവൻ' എന്ന വിവേചകസർവ്വനാമമാണ് ഇവിടെ വേണ്ടതു്. 'നളിനി തന്റെ അച്ഛന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി തന്റെ പുസ്തകം തന്റെ കൂട്ടുകാരിക്കു കൊടുത്തു'. തൻ എന്ന സ്വവാചിയുടെ പ്രയോഗം ഈ വാക്യത്തെ വൃഥാ സ്ഥൂലവും അസുന്ദരവും ആക്കുന്നില്ലേ? ആശയം വ്യക്തമാകാൻ ആവശ്യമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലേ അതു പ്രയോഗിക്കാവൂ. 'നളിനി അച്ഛന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി പുസ്തകം കൂട്ടുകാരിക്കു കൊടുത്തു' എന്നു പറയുന്നതും എഴുതുന്നതുമാണ് നമ്മുടെ ശൈലിയ്ക്കു ചേർന്നതു്. അച്ഛനോ പുസ്തകമോ നളിനിയുടെയല്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ ആ പദങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടതുള്ളൂവല്ലോ.

6. സംഭാഷണഭാഷയിൽ മാത്രമല്ല, സാഹിത്യഭാഷയിലും 'താൻ' മദ്ധ്യമപുരുഷ സർവ്വനാമമായിവരും. 'മാൻകണ്ണി, താൻ കാൺകെയോ' എന്ന് ആശ്ചര്യചൂഡാമണിയിലെ പ്രയോഗം ഉദാഹരിക്കാം. 'നീ' എന്നതിനേക്കാൾ 'താൻ' ആദരം അധികം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു. 'താങ്കൾ' കുറെക്കൂടി ബഹുമാനം സ്ഫുരിക്കുന്നതാണ്.

7. ചില, പല, ഈ നാനാവാചി സർവ്വനാമങ്ങൾ ഒന്നിലധികം വസ്തുക്കളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്. 'ചിലതു്', 'പലതു്' മുതലായ രൂപങ്ങൾ, നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വസ്തുക്കളുടെ ബഹുത്വംകൂടി കുറിക്കുന്നുണ്ട്. 'പലതും വിചാരിച്ചു; മിക്കതും നടന്നില്ല; ചിലതൊക്കെ നടന്നേക്കാം. എല്ലാം സാധിക്കാവുന്നതല്ല'. ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നു നാനാവാചികളുടെയും അംശവാചിയുടേയും സർവ്വവാചിയുടേയും പ്രയോഗരീതി ഗ്രഹിക്കുക.

അഭ്യാസം ൨൦

I താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിലെ സർവ്വനാമങ്ങൾ ഏതു നാമങ്ങൾക്കുപകരം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു? ഏതു വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നു?

1. (കൈകേയിയുടെ വാക്യം)
   'അഭിഷേകമെന്റെ മകനേ ചെയ്യാവൂ.
   വിപിനേ രാമനെ അയയ്ക്കേണം.
   ഇവ പണ്ടുചൊന്ന വരമിന്നു രണ്ടും
   തരിക കാന്താ നീ-'.
2. (കണ്വൻ ശകുന്തളയോടു്)
   'മുൻപു ഞാൻ സങ്കല്പിച്ച
   ഭർത്താവായ് ചേർന്നല്ലോ നീ
   തൻപുണ്യത്താലെൻ വത്സേ,
   മാവൊടീയ്ത്തെമുല്ലയും'.
3. 'ലളിതലളിതമാർന്നു യൗവ്വനം
   കുലസുതലീല—അതാണവൾക്കു പേർ'.
4. 'താനെന്നോടുകയർത്തിടാനിനി
   മുതിർന്നാകിൽപ്പൊറുക്കില്ല ഞാൻ
   മാനെന്തിന്നെതിരിട്ടിടുന്നു
   മൃഗരാജാവോടിതാണത്ഭുതം'.
5. തന്റെ പുത്രന്മാരും മന്ത്രിമാരും കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോൾ രാക്ഷസാധിപതിതന്നെ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. അതുകണ്ടു് വാനരന്മാർ ആഹ്ലാദിക്കുകയും അവർ ആർത്തുവിളിക്കുകയും ചെയ്തു.
6. ചിലരമരസുഖം ഭുജിച്ചിടുന്നു,
   പലർ നരകപ്പുഴുപോലിഴഞ്ഞിടുന്നു.

II കൂടിയേകഴിയൂ എന്നില്ലാത്ത സർവ്വനാമങ്ങൾ അടയാളപ്പെടുത്തുക:-

'രാമൻ തന്റെ പുസ്തകമെടുത്തു് തന്റെ കൂട്ടുകാരോടുകൂടി തന്റെ പാഠശാലയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു'.

(തുടരും...)

(ഭാഷാ ദീപിക ഭാഗം I)

ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്

മലയാളത്തിലെ പ്രശസ്തനായ കവിയും ഉപന്യാസകാരനും സർവ്വകലാശാല അദ്ധ്യാപകനുമായിരുന്ന ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് 1901 ജൂൺ 3-ന് നെല്ലിക്കാമ്പള്ളി വാര്യത്ത് ശങ്കരവാര്യരുടേയും വടക്കിനി മാരാത്ത് ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി മാരാസ്യാരുടേയും മകനായി എറണാകുളം ജില്ലയിലെ കാലടിക്കടുത്തുള്ള നായത്തോട് എന്ന സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു. 17-ാം വയസ്സിൽ ഹെഡ് മാസ്റ്ററായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1937-ൽ എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1956-ൽ അദ്ധ്യാപക ജോലിയിൽ നിന്നും വിരമിച്ചു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പ്രസിഡന്റ്, കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗം, രാജ്യസഭാംഗം എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ടിച്ചു. 1978 ഫെബ്രുവരി 2-ന് അന്തരിച്ചു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്‌ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയതു. അതുകൊണ്ടു് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്കു് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.